

Mál nr. 89 /2002
M
og
V v/frjálsrar áb.tryggingar K

Bótakrafa v/vannýtingar á hryssum áætlaður tjónsdagur 7/12 1999.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ.8.4.2002.
2. Niðurstaða Tjónanefndar váttryggingafélaganna nr. 964/01
3. Annáll fyrir tjón nr. 71-99-0677.
4. Bréf V dags. 4.10. og 15.10.2001 og 16.4.2002 ásamt ljósmyndum.

Málsatvik.

Óvanaður hestur í eigu K komst í byrjun desember 1999 á fönn úr hólfi þar sem hross K voru geymd. K mun hafa grennslast fyrir um hestinn á næstu bæjum en enginn orðið hans varir. Næst fréttist af hestinum í janúar eða febrúar 2000 en hann var þá kominn í hóp hryssa M og hafði fyljað nokkrar merar í eigu M og krefst M bóta vegna vannýtingu hryssanna í ferðamennsku og fyrir töpuð verðlaun einnar hryssunar sem var talin efnileg. Eftir M er haft að hann hafi í jan./febr farið að gefa hestum sínum úti og orðið var við hest K. Í endaðan febrúar hafi K spurst fyrir um hestinn og fengið upplýsingar um hann en síðan dróst nokkuð að hesturinn væri sóttur og nokkru eftir það kom hann aftur og gerðist það í tvígang en eftir það mun hestinum hafa verið lógað. M krefst bóta úr frjálsri ábyrgðartryggingu K hjá V en V hafnar bótaskyldu og bendir á að tryggingartaki hafi viðhaft eðlilegar vörslur á hrossum sínum í traustri girðingu, þá hafi 6.gr. 1. um búfjárhald frá 1991 ekki áhrif í þessu tilfelli þar sem varnir voru öruggar og eðlileg gæsla viðhöfð. Þá bendir V á að ósannað sé að M hafi orðið fyrir tjóni vegna þess að nokkrar merar hans voru fyljaðar.

Álit.

Í 6.gr. 1. um búfjárhald nr. 46/1991 segir að graðpeningi skuli haldið í öruggri vörslu eins og nánar er tilgreint í tilvitnaðri lagagrein. Ekki hefur verið sýnt fram á að hestur sá sem hér ræðir um hafi verið geymdur í öruggri vörslu eða girðingar þær sem um er getið í málinu hafi verið fullnægjandi. Þvert á móti bendir allt til að vörslur hans hafi ekki verið sem skyldi þar sem hann sleppur þrívegis út. K gerir ekki nægjanlegar varúðarráðstafanir eftir að hann verður þess var að hesturinn er sloppinn og sækir ekki hestinn um leið og hann veit hvar hann er. Bótaskylda K er því fyrir hendi ef um tjón er að ræða. M þykir hafa farið óvarlega að eftir að hann kemst að því að ókunnugur hestur er kominn í hóp mera hans. M aðgætir ekki hvort um graðhest geti verið að ræða og gerir ekki ráðstafanir til að koma ókunna hestinum í burtu. Vegna þessa aðgerðarleysis ber M einnig sök og þykir eðlilegt að M beri þriðjung meints tjóns.

Niðurstaða.

V bæti M tjónið að 2/3 hlutum en M ber 1/3 tjónsins vegna eigin sakar.

Reykjavík 14.5. 2002.

Rúnar Guðmundsson hdl.
Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.